

Signaleringen

Kernbegrippen

■ Belanghebbende

Belanghebbende

(ABRvS 17 juli 2013, zaaknummer 201207421/1/A1)

Bij besluit van 20 juni 2012 heeft het college aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Intersnack Nederland B.V. een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer verleend voor een productiebedrijf, gespecialiseerd in het verwerken en verhandelen van pinda's en noten. Het college stelt zich op het standpunt dat het beroep van appellant niet-ontvankelijk is, omdat hij geen belanghebbende is bij het bestreden besluit. Daartoe voert het college aan dat appellant op een afstand van ruim 800 meter van de inrichting woont en de geurbelasting op zijn woning 0,5 odeurunit per kubieke meter bedraagt. In het verweerschrift stelt het college dat geur van de fabriek bij wind uit de zuidelijke richting is waar te nemen op het adres van appellant. Hieruit volgt dat appellant ter plaatse van zijn woning milieugevolgen kan ondervinden van de inrichting, zodat hij als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb moet worden aangemerkt. Dat de geurbelasting van de inrichting, naar het college stelt, bij de woning van appellant toelaatbaar kan worden geacht is, anders dan het college stelt, in dit verband niet relevant. Gelet hierop bestaat, anders dan het college stelt, dan ook geen aanleiding om het beroep van appellant om die reden niet-ontvankelijk te verklaren.

Noot van de redacteur (RBo)

Deze uitspraak is in het kader van de reikwijdte van het belanghebbendenbegrip voor de praktijk relevant. Er zijn immers veel vergelijkbare gevallen denkbaar. Over het algemeen wordt buiten een straal van 300 meter van de inrichting waar het betrokken besluit op ziet geen belanghebbendheid aangenomen,

nu niet aannemelijk wordt geacht dat op een dergelijke afstand nog rechtstreekse milieugevolgen kunnen worden ondervonden. Appellant woont echter op ruim 800 meter van de inrichting van Intersnack Nederland B.V., een productiebedrijf gespecialiseerd in het verwerken van pinda's en noten. De geurbelasting op de woning van appellant staat vast. Het college stelt echter dat de geurbelasting binnen de normen valt die daarvoor gelden. Dat is wellicht juist, maar de Afdeling overweegt dat zulks in het kader van de ontvankelijkheid niet relevant is. Vaststaat dat appellant milieugevolgen kan ondervinden van de inrichting. Het toetsingskader ten aanzien van het belanghebbendenbegrip is immers anders dan de beoordeling die in het kader van de milieuwetgeving wordt gemaakt wat betreft de toelaatbaarheid van milieugevolgen. In lijn met deze uitspraak is het goed mogelijk dat een omwonende van een weg als belanghebbende wordt gekwalificeerd vanwege een toename van geluidsoverlast, terwijl de geluidsoverlast zelf binnen de wettelijke normen valt. Aansluiting kan worden gezocht bij de jurisprudentie ten aanzien van het belanghebbendenbegrip in het geval betrokkene buiten een stankcirkel woont. Dat de woning van betrokkene niet binnen de stankcirkel ligt, is in verband met artikel 1:2 Awb niet van belang (zie bijvoorbeeld ABRvS 27 december 2006, AB 2007, 89). Als het maar aannemelijk is dat zij milieugevolgen kan ondervinden (zie ook ABRvS 27 december 2012, Gst. 2013/42 en ABRvS 14 augustus 2013, ECLI:NL:RVS:2013:700). Bij die aannemelijkheid spelen onder meer de omvang van de inrichting en de afstand tot de inrichting een belangrijke rol.

Aanvraag

(ABRvS 17 juni 2013, zaaknummer 201209590/1/A1)

Bij besluit van 8 augustus 2011 hebben burgemeester en wethouders van de gemeente Westerveld een omgevingsvergunning

tweede fase verleend voor het oprichten van een snackbar met een oppervlakte van 25 m², die is voorzien op openbaar gebied dat in eigendom en beheer is van de gemeente. Bij besluit van 26 januari 2012 hebben burgemeester en wethouders het daartegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard en het besluit van 8 augustus 2011 herroepen. Tegen dit besluit heeft de aanvrager beroep ingesteld bij de rechtbank Assen. Bij uitspraak van 28 augustus 2012 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard en het besluit van 26 januari 2012 vernietigd. Burgemeester en wethouders zijn tegen deze uitspraak in hoger beroep gegaan. Burgemeester en wethouders betogen (onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling van 5 november 2003, zaaknummer 200302130/1, van 26 september 2007, zaaknummer 200700529/1, van 17 oktober 2007, zaaknummer 200701415/1 en van 28 oktober 2009, zaaknummer 200807965/1/H1) dat de rechtbank heeft miskend dat de aanvrager niet kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb, omdat aannemelijk is dat het bouwplan nimmer kan worden gerealiseerd. Burgemeester en wethouders voeren daartoe aan dat er geen sprake is van een rechtsbetrekking ten aanzien van de onderhavige locatie tussen aanvrager en de gemeente, en er bij de gemeente geen enkele bereidheid bestaat om mee te werken aan het bouwplan, in de zin van overdracht van grond of de vestiging van enig zakelijk recht. De Afdeling overweegt (met een verwijzing naar de uitspraak van 28 oktober 2009, zaaknummer 200900139/1/H1) dat de aanvrager om een bouwvergunning belanghebbende is bij een beslissing op die aanvraag, tenzij aannemelijk is dat het bouwplan nimmer kan worden verwezenlijkt. Anders dan burgemeester en wethouders betogen, is, in het geval de aanvrager geen eigenaar is van de grond waarop het bouwplan is voorzien,